

מ"ת 34533/06/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד בן פיסל פאח'ורי

בית המשפט המחוזי בנצרת

10/08/14

מ"ת 34533-06-14 מדינת ישראל נ' פאח'ורי

בפני כב' השופטת אסתר הלמן
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
מוחמד בן פיסל פאח'ורי

נוכחים: בשם המבקשת עו"ד ויאאם קבלאווי.

בשם המשיב עו"ד ויסאם לידאווי.

המשיב בעצמו, הובא על ידי הליווי.

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום האוחז 3 אישומים.

(א) באישום הראשון מואשם המשיב בעבירות בנשק (עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, **(להלן: "חוק העונשין")**, באיומים (מספר מקרים), יריות באזור מגורים, חבלה במזיד לרכב והחזקת סכין.

לפי כתב האישום, ביום 16.11.12 הגיע המשיב למאפיה בנצרת, ניגש לאחד העובדים זכי חוסייני, ושאל אותו לזהותו ומענו. לאחר שנענה, יצא מן המאפיה, אולם חזר אליה לאחר כדקה, תפס סכין שהייתה במקום וניגש לזכי כדי לתקוף אותו. אנשים שהיו במקום תפסו את המשיב ומנעו ממנו להתקרב לזכי. המשיב הוצא מן המקום לאחר שקילל את זכי ואיים להרוג את בני משפחתו ולשרוף אותם. המשיב המשיך לקלל את זכי ולאיים עליו.

באותו יום, בשעה 22:00, כשלוש שעות לאחר האירוע הקודם, הגיע זכי יחד עם מספר בני משפחה לבית אביו של המשיב בכדי ליישב את ההדורים. כשהגיע המשיב לבית, איים שוב על זכי ועל בני משפחתו בכך שיפוצץ את בתיהם בבלוני גז ושרוף אותם. כאשר עזבו זכי ובני משפחתו את הבית, שלף המשיב, שעמד בתחנת אוטובוס סמוכה, אקדח, אותו נשא עליו, וירה מספר יריות באוויר. המשיב כיוון את הנשק לעבר כלי רכב בו ישבו זכי ובני משפחתו ואחת היריות פגעה ברכב וגרמה לו נזק.

(ב) על פי האישום השני, ביום 21.1.14 הגיע המשיב ברכב אל סמוך לביתו של מוחמד מוניר חמודה בנצרת, כשהוא מצויד באקדח המוזכר באישום הראשון, ירה לעבר הבית מספר יריות, שחלקן פגעו בבית, וגרם נזק לשמשת חלון הבית. סמוך לאחר מכן, הגיע המשיב לאזור המוסכים בנצרת וירה באקדח לעבר מכולת השייכת לדודו של מוחמד הנ"ל, מספר יריות שחלקן פגעו בחנות וגרמו לה נזק.

בגין מעשים אלה, מיוחסות למשיב עבירות בנשק (עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין), יריות באזור מגורים (שני מקרים) והיזק בזדון (שני מקרים).

(ג) על פי האישום השלישי, ביום 2.4.14 סמוך לשעה 02:30, הגיע המשיב, יחד עם אחרים, לבית החולים האנגלי בנצרת, נכנס לחדר המיון, הסתובב בו ונעמד בכניסה למיון. שני מאבטחים שעבדו במקום, וחששו מפני הפרת הסדר, ביקשו מהמשיב ומחבריו לעזוב את בית החולים. בתגובה קיללו אותם המשיב וחבריו ואיימו על אחד המאבטחים כי יהרגו אותו אם יתקשר למשטרה. המשיב המשיך להשתולל ולקלל את המאבטחים גם כאשר אלה נכנסו חזרה לשטח חדר המיון. בשלב מסוים, נכנס אחריהם לחדר הקבלה במיון, דחף את המאבטחים ותקף אותם בידיו. הוא גם גרם נזק לדלפק חדר המיון והמאבטחים נאלצו להשתמש בגז פלפל.

בגין מעשים אלה יוחסו למשיב עבירות של אימים, תקיפת עובד ציבור, העלבת עובד ציבור, התנהגות פסולה במקום ציבורי והיזק בזדון.

.2 עם הגשת כתב האישום עתרה המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים כנגדו. בבקשה נטען כי היא נסמכת על קיומן של ראיות לכאורה טובות להוכחת המיוחס למשיב. ראיות אלה כוללות, בין היתר, עדויות של עדי ראיה, סרטונים ממצלמות האבטחה, ממצאים מזירת האירועים וחוות דעת מומחים.

המבקשת טוענת כי העבירות המיוחסות למשיב חמורות מעצם אופיין ונסיבותיהן וככאלה מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית ועילה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים כנגדו, בהתאם לסעיפים 21(א)(1)(ב), 21(א)(1)(ג)(2), (4) ו- 33(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

.3 הדיון בבקשה נדחה מספר פעמים, לבקשת הסנגור, לשם לימוד החומר. בשל נסיבות אישיות, נעתרתי גם לבקשתו להגיב בכתב באופן מפורט לטיעוני המבקשת לעניין קיומן של ראיות לכאורה ועוצמת הראיות, אולם התייחסות בכתב לא התקבלה. לאור האמור ניתנה החלטה ביום 29/7/14 כי ללא טיעון בכתב, תינתן החלטה על סמך הטיעונים בעל פה.

.4 בשים לב לאמור, ולאחר שהסניגור הסכים כי קיים "ניצוץ ראיתי" ואף מעבר לכך, בחנתי היטב את ראיות התביעה ושוכנעתי כי קיים בהן פוטנציאל סביר להרשעת המשיב במיוחס לו, כפי שיפורט להלן.

אוסף כי זמן קצר לפני מועד השמעת ההחלטה התקבלו טיעוני הסנגור, בחנתי אותם והתייחסתי אליהם בהחלטתי, כפי שתפורט להלן.

ראיות לכאורה

ביחס לאישום הראשון

5. ראיות המאשימה ביחס לאישום זה מתבססות על מספר אדנים:

(א) הודעות המתלונן - זכי חוסייני, אשר זיהה את המשיב בשתי ההזדמנויות - במאפיה ובהמשך בבית אביו של המשיב, ובשעת הירי, והצביע עליו כמי שביצע את העבירות. עדי ראיה נוספים - בני משפחתו של זכי, אביו, מוחמד חוסייני, ודודיו - ענאן חוסייני, ויסאם פאח'ורה, פארס חוסייני והיסאם פאח'ורי, שזיהו את המשיב כמי שירה עליהם, לאחר שיצאו מבית אביו ולאחר שאיים להורגם.

(ב) המשיב נחקר לראשונה בחשדות למעורבותו באישום זה ביום 14.5.13 כחצי שנה לאחר האירועים מאחר ועזב את הבית ולדבריו "הסתובב" בטבריה, תל אביב, ואילת, ישן ברכב ובצימרים או על חוף הים. המשיב טען כי לא ידע שהמטרה מחפשת אחריו, גרסה שונה מסר אביו בהודעתו מיום 15.5.13 שלפיה הוא הודיע לבנו כי המטרה מחפשת אחריו. גם כאשר לסיבה שבגינה עזב המשיב את הבית ונעדר כ-5 חודשים, מסרו המשיב ואביו גרסאות סותרות.

(ג) כפי שיפורט בהמשך, לאחר האירוע המפורט באישום השני, נתקבלה חוות דעת מעבדת הנשק, שקבעה התאמה בין הנשק בו בוצע הירי באישום הראשון לבין הירי שבוצע באישום השני, שלגביו קיימות ראיות הקושרות את המשיב לירי באמצעות נשק זה.

6. בטיעוני הסכים בסופו של דבר הסנגור לכך שישנן ראיות לכאורה כנגד המשיב ביחס לאישום זה, אולם לטענתו, אין הוא מקים עילה למעצר.

7. בנסיבות אלה, ולאור המפורט לעיל, מצאתי כי הראיות לכאורה שבידי המבקשת ביחס לאישום הראשון הינן טובות ובעלות עוצמה מספקת לשם הארכת מעצרו.

הראיות באישום השני

8. האישום השני עוסק כמפורט לעיל, בירי לעבר שני מוקדים - בית משפחת חמודה בשכונת אלכרום בנצרת, וחנות מכולת השייכת לאחד מבני אותה המשפחה באזור המוסכים בנצרת, ירי שבוצע ביום

21.1.14.

9. בסמוך לזירה הראשונה נתפס תיעוד מצלמות אבטחה של אחד השכנים. בסרטון נצפה רכב מסוג טויוטא קורולה דגם ישן בצבע כסף, עם סימני זיהוי ייחודיים, שממנו בוצע הירי, תוך כדי נסיעה. (מזכר מיום 23.1.14 של רס"מ מונירג'עבר).

10. ביום האירועים עצמו, בשעות הצהריים (הירי התרחש בשעות הבוקר המוקדמות), נתפס המשיב, בעקבות מידע מודיעיני, כשהוא שוהה במתחם של בית משפחת יוסף חסן (לא בביתו של המשיב). מחוץ לבית נתפס רכב טויוטא העונה על התיאור דלעיל. במקום שהייתו של המשיב, נתפסו כובע גרב, אלה ומפתחות רכב הטויוטא (דו"חות פעולה של השוטרים עומרי רובין, שלום שליט, גיל גוזלן). על בגדיו של המשיב ובתוך רכב הטויוטא נמצאו שרידי ירי. (עשרות חלקיקים בצד הימני ועשרה חלקיקים בצד השמאלי - חוות הדעת מיום 4.6.14 מסמך מ"ג). כך גם על מסכת הסקי שנתפסה בסמוך למשיב. חוות דעת נוספת בעניין זה מיום 26.6.14 שוללת את האפשרות כי שרידי הירי הללו מקורם בהפעלת זיקוקי דינור.

11. דגימת D.N.A. משעון היד שנתפס ברכב הטויוטא הראתה התאמה למשיב, למרות שזה הכחיש כל קשר לשימוש בו. גם על כובע הגרב שנמצא ליד המשיב נמצאו דגימות D.N.A. הקושרות את המשיב לשימוש בכובע זה.

12. ראיות לכאורה אלה, מתחזקות במחקרי התקשורת המפריכים את גרסת המשיב באשר למעשיו באותו לילה.

13. מבדיקה של מעבדת הנשק (חוות דעת מסמך מ"ה) עולה כי נמצאה התאמה בין כלי הנשק שירה בשתי הזירות באישום השני, וכן התאמה בין כלי נשק זה לאירועי ירי נוספים (עוד 8 אירועי ירי), שאחד מהם הוא האירוע המפורט באישום הראשון (מסמך ש"ה וחוות הדעת מיום 14.6.14).

עובדה זו, קושרת אף היא את המשיב לביצוע הירי באישום השני לאחר שהמשיב זוהה על ידי מספר אנשים כמי שביצע את הירי באישום הראשון.

14. ב"כ המשיב טוען כי אין בראיות שבידי המבקשת די בכדי לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב. ראשית, לטענתו, אין כל יריבות בין המתלוננים והמשיב והדבר עולה מתוך עדויותיהם. גם אם המתלוננים שללו קיומו של סכסוך עם מאן דהוא, או סכסוך עם המשיב, הדבר איננו מחליש או פוגע מעוצמת הראיות שנאספו כנגד המשיב ואשר אינן מלמדות על המניע למעשים.

15. ב"כ המשיב טוען כי זיהוי הרכב, כרב ששימש לביצוע העבירה, מתבסס על דו"ח צפייה של החוקר

מוניר ג'אבר, אך בהעדר זיהוי על פי לוחיות הרישוי, הזיהוי איננו מספק. לא אוכל לקבל את הטענה. ראשית, פרט לדגם הרכב וצבעו נמצאו ברכב שנתפס פרטי זיהוי מיוחדים התואמים את הרכב שממנו בוצעו היריות. בנוסף, ברכב נמצאו שרידי ירי, המחזקים את המסקנה בדבר היותו קשור לאירוע הירי.

16. ב"כ המשיב טוען עוד כי אין כל ראיה לכך שהיורה חבש כובע גרב, כך שהימצאותו של כובע כזה ליד המשיב, איננה מחזקת את הראיות כנגדו. בהעדר הסבר מניח את הדעת לקיומו של פריט כזה ברשות המשיב בעיתוי בו נתפס, מדובר בנדבך נוסף, המשתלב בתשתית העובדתית שנאספה, והיוצרת תמונה בנוגע למעורבותו בביצוע העבירות.

17. לטענת ב"כ המשיב, המשיב סיפק הסבר סביר להימצאותם של שרידי ירי על בגדיו, אלא שהסבר זה נשלל בחוות דעת המז"פ.

18. לאור המפורט, ולמרות שמדובר בראיות נסיבתיות, הרי עוצמתן של ראיות אלה הינה גבוהה, ויש בה הפוטנציאל להרשעת המשיב במיחוס לו באישום השני.

ראיות לכאורה ביחס לאישום השלישי

19. עובדות האישום השלישי מבוססות על הודעות המאבטחים, שהותקפו ואוימו על ידי קבוצת צעירים שהגיע לחדר המיון, בבית חולים. המאבטחים תיארו את התנהגות החבורה אך לא ידעו למסור את שמות המעורבים בפרשה.

בצפייה בסרט מצלמת האבטחה, המותקנת בבית החולים, זוהה המשיב, על ידי אחד השוטרים, כאחד התוקפים, (יחד עם בני משפחתו חסן וחסיין יוסף). (המאבטחים לא היו מעוניינים להמשיך לשתף פעולה עם המשטרה ולצפות בסרט האבטחה לשם השלמת החקירה).

גם אם סרט האבטחה איננו מתעד את האירועים בשלמותם, כטענת הסנגור, אין בכך לפגום בגרסת התביעה, המושתתת על עדות המאבטחים.

20. לאור האמור, בראיות אלה קיים פוטנציאל להרשעת המשיב, אם כי במידת עוצמה פחותה מאשר ביחס לאישומים החמורים יותר המיוחסים לו בכתב באישום.

עילת מעצר וקיומה של חלופה הולמת

.21 העבירות המיוחסות למשיב, לגביהן קיימות, כאמור, ראיות לכאורה, הקושרות אותו לביצוען, ובנסיבותיהן מקימות עילה למעצרו, מחשש מפני מסוכנותו לשלום הציבור, ומחשש לשיבוש מהלכי משפט והמלטות (לאור התנהלותו של המשיב לאחר אירוע הירי שפורט באישום הראשון).

.22 כידוע, בית המשפט מצווה לבחון אפשרות לשחררו של נאשם לחלופת מעצר, שפגיעתה בחירותו תהא פחותה, ככל הניתן. במקרה זה, טוענת המבקשת כי אין חלופה היכולה לאיין את מסוכנותו של המשיב. טיעון זה סומכת המבקשת על מסוכנותו הרבה של המשיב, הנלמדת מנסיבות האירועים. עוד מדגיש ב"כ המבקשת כי המשיב היה בבריחה של כחצי שנה לאחר אירוע האישום הראשון וגם נמנע מלהתייצב לדיון בעניינו שהיה קבוע בבית משפט השלום בטבריה, שם מיוחסות לו עבירות של החזקת נכס החשוד כגנוב ובנהיגה ברכב ללא רישיון. בנוסף, המשיב נעצר במהלך חודש יוני 2014 בגין מעורבות בסחר בסמים, קשירת קשר לפשע והחזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי, הוגש כנגדו כתב אישום והוא נתון במעצר גם בתיק האחר.

את היותו של המשיב משוחרר לאחר האישום השני ועד שנעצר שוב, מסביר ב"כ המבקשת בכך שתוצאות בדיקת המעבדות התעכבו ובטרם התקבלו שוחרר המשיב. במהלך התקופה מאז נוהלה חקירה סמויה שהביאה למעצרו של המשיב (בחשד גם לביצוע עבירות נוספות).

.23 ב"כ המשיב מדגיש מאידך, את העובדה שמרשו היה משוחרר לאחר האישום השני במשך תקופה ארוכה, וגם לאחר שנתווספו ראיות לחיזוק מעורבותו בביצוע העבירות, הוא לא נעצר, אלא כאשר התעורר חשד למעורבותו בעבירות חמורות (בין היתר, חטיפה) שבהן הוא איננו מואשם כיום.

.24 לעניין החשש מפני הימלטות, טען ב"כ המשיב, כי מרשו שוחרר לאחר האישום השני בתנאים מגבילים, שהם במעצר בית ולא הפר את התנאים. לפיכך, מבקש ב"כ המשיב להסתפק בחלופת מעצר בבית סבו של המשיב.

.25 מתוך עיון בראיות הלכאוריות ניכר כי מידת הסכנה הנשקפת מן המשיב לציבור הינה גבוהה. הוא היה מעורב במספר מקרי ירי לעבר כלי רכב בו ישבו אנשים ולעבר בית מגורים ועסק. אך בנס לא היו פגיעות בנפש כתוצאה ממעשיו. אין המדובר במעשה חד פעמי, אלא בדפוס התנהגות, בו נהג המשיב לאיים ולהטיל מורא באמצעות ירי לעבר המאוימים או רכושם, לצד איומים בוטים בעל פה.

.26 באישום הראשון איים המשיב על המתלונן גם באמצעות סכין, ולולא התערבות הסובבים, אשר עצרו בעדו, יתכן והאירוע היה מסתיים בדרך קשה יותר.

.27 הנסיבות שהביאו את המשיב לאיים ולנסות לפגוע במתלונן ובבני משפחתו באירוע הראשון לא ברורות מתוך כתב האישום וחומר הראיות. לכאורה, לא קדמו להתנהגות זו כל יריבות או סכסוך עם המתלונן ולא הייתה שום התגרות מצדו.

28. כנגד המשיב תלויים כתבי אישום, המלמדים על כך שמעורבותו בפלילים איננה מתמצה בתחום האלימות בלבד.

29. בנוסף, קיים חשש ממשי להימלטות ולשיבוש מהלכי משפט. המשיב נמלט ובמשך חמישה חודשים לערך "הסתובב" בארץ, כשהוא ישן במקומות שונים כמו חוף הים וכלי רכב, בידיעה כי המשטרה מחפשת אחריו. הוא גם לא התייצב לדיון בעניינו בבית משפט השלום, וזאת לא רק בזמן בו היה עצור אלא גם במועד נוסף, מה שהביא להתליית ההליכים כנגדו.

30. בשלב זה תלוי ועומד כנגד המשיב כתב אישום חמור נוסף, שעניינו עבירות סמים.

המתלוננים באישום השני והשלישי חדלו לשתף פעולה עם המשטרה. הראשונים בשל כך שלטענתם הושגה "סולחה" בין המשפחות והאחרים מסיבות שונות שהעלו בפני החוקרים.

31. בנסיבות אלה התרשמתי ממאפייני התנהלותו של המשיב היא כי לא ניתן לסמוך עליו וליתן בו את האמון הנדרש לשם שחרור בתנאים מגבילים. כתב האישום עצמו כולל מספר פרשות, שתיים מהן כרוכות בירי באזור מגורים, תוך סיכון חיי אדם. העובדה שהמשיב נחקר אודות האירוע הראשון, כחצי שנה אחרי הירי ושחרר לא מנעה ממנו להמשיך ולבצע עבירות חמורות וכחצי שנה מאוחר יותר, היה מעורב, לכאורה בשני מקרי ירי נוספים. מה שמראה כי המשיב מנצל את היותו משוחרר כדי להמשיך ולבצע עבירות.

32. בנסיבות אלה, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים כנגדו.

ניתנה והודעה היום י"ד אב תשע"ד, 10/08/2014 במעמד הנוכחים.

אסתר הלמן , שופטת